

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 71. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2405/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ham til Templet i den samme Time, og han tog Barnet paa sine Arme, og velsede Gud, og sagde: Herre! nu lader du din Tjener fare i Fred, ligesom Du haver sagt, thi mine Dine have set Din Frelsning, hvilken Du beredte for alle Folks Maaen, et Lys til at oplyse Hedningene, og Israel Dit Folk til en Herlighed; og Forældrene gik med Barnet til deres Stad Nazareth, og Han vorte, og blev stærk i Aanden, og fuld med Visdom, og Guds Naade var over Ham. Math. 2. Luc. 1—2. Hagg. 2.

Og det var Propheten Malachias, der Han spaaede om Herrens Tilkommelse, da talde Han Herrens Ord i sin Spaadom, og sagde: see! Jeg sender min Engel, at han skal berede Veien for mit Ansigt, og styr skal den Herre, efter hvilken I lide, komme til sin Tempel, den Pagtens Engel, hvilken I have kjær, see! Han kommer, sagde den Herre Zebaoth, see! Jeg sender eder Elias Propheten, ferend den store og forfærdelige Herrens Dag kommer, og han skal omvende Fædrenes Hjerte til Børnene, og Børnenes til deres Fædre, at Jeg ikke skal komme og slaae Jorden med Vand. Og det var i den sjette Maaned ferend Engelen kom til Maria, at Han stod hos Alteret, hvor Præsten, den aldrende Sacharias, gjorde Rogelse i Templet, og Engelen talde til ham, og sagde: at hans aldrende Egtefvinde skalde føde en Søn, og han skalde hede Johannes, og syldes af den Hellig Aand, og være den Elias, den Engel, om

hvilken Propheten havde talt. Og det skedte saa, og Johannes blev født, og opvorte i Ørten, og Herren var med ham, og der han blev Mand, gik han frem for Israels Børn, og stod ved den Flod, ved det Vandløb, som kaldes Jordan, og formanede Folket, at de skulde aflægge Synd, og omvende sig til Herren, og giere Misfærdighed mod den Fattige, og tro paa Ham, som kom, og de, som herte hans Røst, dem døbte han med Vand, til et Tegn at de skulde renses fra Synd, og være nn Mennesker, og han sagde: jeg døber med Vand, men der kommer Een efter mig, hvis Skoobaand jeg ikke er værdig at løse, og han skal døbe med den Hellig Aand. Og det skedte, der Jesus var tredive Aar gammel, da gik han frem til Jordans Flod, og blev døbt af Johannes, og der Han opsteg af Vandet igjen, see, da aabnedes Himmelen, og Guds Aand kom ned som en Due, og blev over Ham, og der kom en Røst af Himmelen, som sagde: Du er min Søn den Elskelige, i hvilken Jeg haver min Velbehagelighed. Mal. 3—4. Luc. 1. Math. 3.

Og derefter gik Jesus ind i de Huse, hvor Jøderne forsamledes til at høre Guds Ord, som det var at læse i Moses og i Propheternes Bøger, og de Huse heed Synagoger, og Han lærte dem Sandhed, og det besgav sig, der han kom ind i Synagogen i den Stad, hvor Han var opfødt, i Nazareth, og stod op at læse, da gavede Ham Esaias Prophetens Bog, og der Han slog Bogen op, da

